DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 24. Miechów, dnia 1. grudnia 1916.

362.

V. A. Nr. 20151.

Obwieszczenie
w sprawie klasyfikacyi środków przewozowych.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w Polsce zarządziło na podstawie § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 22. grudnia 1915, wydanego w sprawie poboru środków przewozowych dla celów wojskowych, przegląd (klasyfikacyę) zgłoszonych środków przewozowych znajdujących się w obwodzie miechowskim.

Środki przewozowe znajdujące się w gminach obwodu miechowskiego klasyfikowane będą od dnia 9. grudnia 1916 do dnia 20. stycznia 1917.

Dni i miejsca klasyfikacyi ogłoszone zostały osobnemi obwieszczeniami.

Każdy posiadacz środka przewozowego obowiązany jest wszystkie znajdujące się w jego posiadaniu środki przewozowe, w tym stanie, w jakim zwyczajnie są używane, przedstawić pojedyńczo komisyi lub zarządzić ich przyprowadzenie przed komisyę a mianowicie: Konie wierzchowe i zwierzęta juczne okiełzane i osiodłane, pojedynczo-prowadzone; wozy i pojazdy wszelkiego rodzaju ze zaprzęgniętemi do nich zwierzętami pociągowemi; wozy i pojazdy nadliczbowe mają być przyczepione do wozów zaprzęgniętych; nadliczbowa uprząż i rzędy na konie mają być załadowane na wozach.

Wozy motorowe mają być przedstawione komisyi ze wszystkiemi ich częściami składowemi, o ile możności w stanie zdatnym do użycia, zresztą w sposób właściwy.

Nadliczbowe zwierzęta pociągowe mają być przedstawione komisyi pojedynczo lub parami w uprzężach, o ile ta jest do dyspozycyi; psy pociągowe z kagańcami prowadzone na smyczach.

Posiadacze środków przewozowych, którzy posiadają same tylko wozy lub pojazdy, mają przedstawić je również komisyi; Wójt, względnie sołtys zarządzi przyczepienie ich do wozów zaprzęgniętych innych posiadaczy środków przewozowych, pochodzących z tej samej miejscowości.

Do przeglądu należy przyprowadzić wszystkie konie bez wyjątku a więc także i konie, które w myśl § 10 punkt 1—6 wspomnianego rozporządzenia Naczelnego Wodza armii wolne są od przedstawienia przed komisyą klasyfikacyjną. Konie te zostaną przez komisyę jako takie zaopatrzone znakiem.

Każdy posiadacz środka przewozowego, który przez komisyę uznany zostanie za zdatny, względnie za nada-

jący się do użycia, otrzyma kartę przeznaczenia, którą obowiązany jest przyjąć i starannie przechowywać.

Dalsze obowiązki, wynikające z otrzymania karty przeznaczenia, zawarte są w pouczeniu na niej się znajdującem.

Posiadacze środków przewozowych, którzy nie zastosują się do powyższych postanowień, zostaną w myśl § 22 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii — o ile czyn nie podpada pod surowszą karę — ukarani grzywną do trzech tysięcy koron, albo karą aresztu do trzech miesięcy. Obok grzywny można nałożyć karę aresztu do jednego miesiąca.

Konie, które po ukończeniu klasyfikacyi nie będą miały wspomnianego wyżej znaku, ulegną konfiskacie bez żadnego odszkodowania.

Naśladowanie znaku i posiadanie zdatnego na ten cel przyrządu podpada karze za fałszowanie dokumentów publicznych.

Zaznacza się w końcu, że przedstawienie środków przewozowych przed komisyę klasyfikacyjną nie pociągnie za sobą bezzwłocznego poboru, lecz służyć będzie wyłącznie dla celów ewidencyi.

Miechów, dnia 21. listopada 1916.

363.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. listopada będą u wszystkich wójtów Generał-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia, Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:
Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;
Jazda;
Oddziały sanitarne;
Tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów, mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga Generał-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. »poświadczenie zgłoszenia« zaopatrzone numerem, pod którym

są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takiesamo zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby, otrzyma t. zw. »świadectwo przyjęcia« i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą »karty powoławczej«, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze »postępowania zwalniającego«. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał »świadectwo przyjęcia« należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 koron, resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako »wojsko państwa prowadzącego wojnę« musi ona — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator: Karol Kuk.

364.

Ograniczenie spożywania mięsa.

W ślad za rozporządzeniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 13. października 1916 (Dz. urzędowy Nr. 23. Punkt. 351) w sprawie ograniczenia spożywania mięsa zarządza się, co następuje:

Do § 1. Pod »mięsem« rozumie się także konserwy mięsne i wszelkie wyroby masarskie. Przygotowanie,

używanie i podawanie potraw choćby tylko z domieszką mięsa sporządzonych jest również zakazane.

W dniach bezmięsnych nie wolno przemysłowcom w swoich lokalach gościnnych, dla kupujących i gości dostępnych, wystawiać na widok publiczny mięsa i potraw mięsnych.

Restauracye, nie wyłączając kolejowych jak również pokoje do śniadań będą pod tym względem ściśle kontrolowane.

Do § 2. Rzeź będzie się mogła odbywać tylko w rzeźniach względnie w lokalach na ten cel przeznaczonych w gminach Miechów, Słomniki, Proszowice, Brzesko-nowe, Książ-Wielki, Charsznica, Nieszków, Igołomia, Luborzyca, Klimontów i Przysieka.

Podział, wyznaczonego co miesiąc przez tutejszą Komendę, kontyngentu mięsa na pojedyncze dni w miesiącu jak również między pojedynczych rzeźników i masarzy, w końcu zezwolenie na rzeź prywatnym osobom, należy do naczelników wyż wymienionych gmin. Dla każdej sztuki zwierzęcia na rzeź przyprowadzonej ma być dostarczony paszport.

Do § 3. Wyjątkowe zezwolenie na sprzedaż, przyrządzanie i spożywanie mięsa w dniach bezmięsnych będą mogły być udzielane tylko na ograniczony czas i w oznaczonej ilości.

W końcu zwraca się uwagę na tutejszy okólnik wydany do wszystkich gmin z dnia 24. listopada 1916 V. A. Nr. 19339, zawierający bliższe określenia.

365.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 11-go listopada 1916 r.

Spis zapasów śliwek suszonych i powideł.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 4. października 1916 r., Dz. rozp. Nr. 70, zarządza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto ma w swojem przechowaniu suszone śliwki lub powidła w ilości ponad ½ puda rosyjskiego, obowiązany jest bez względu na to, czy jest właścicielem towaru, czy też tylko towar ten ma w swem przechowaniu, dotyczące zapasy zgłosić pisemnie lub ustnie najpóźniej do 15. grudnia 1916 r. w c. i k. posterunku żandarmeryi miejsca składu towaru, podając rodzaj, ilość, miejsce przechowania, oraz dokładny adres właściciela towaru.

Zamówione, jednak jeszcze w drodze się znajdujące zapasy tych towarów, winien zamawiający zgłosić również w wyżej zakreślonym czasie i podać przytem, u kogo towar zamówił i w jakim w przybliżeniu czasie nadejdzie.

Zapasy poniżej ½ puda rosyjskiego, jakoteż zapasy, znajdujące się w posiadaniu Zarządu wojskowego nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

§ 2.

Urzędowy nadzór i postanowienia karne.

Komenda obwodowa wyda po myśli § 4 rozp. Naczelnego Wodza armii zarządzenia celem dopilnowania wykonania obowiązku zgłoszenia, jakoteż kontroli zgłoszeń.

Do Komendy obwodowej należy również stosowanie postanowień karnych przewidzianych § 8 cyt. rozp. przy uwzględnieniu postanowień rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30, o ile dotyczą postępowania i użycia grzywien i kwot uzyskanych ze sprzedaży towarów uznanych za przepadłe.

§ 3.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

366.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12-go listopada 1916 r.

Obrót handlowy rolniczemi zwierzętami domowemi.

Na mocy § 1 punkt 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8. września 1916 r., Dz. rozp. Nr. 68, dotyczącego ochrony rolniczych zwierząt domowych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Koncesya handlowa.

Do prowadzenia handlu końmi, osłami, mułami, bydłem i nierogacizną w sposób przemysłowy, potrzebnem jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w obrębie której przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Na podstawie tej koncesyi może być przemysł wykonywany tylko w obrębie tej Komendy obwodowej, która udzieliła koncesyi.

Na dowód uzyskania pozwolenia wydaje się dokument (akt koncesyjny).

§ 2.

Pozwolenie na przewóz.

Transport, pędzenie, prowadzenie, oraz wszelki inny sposób przewozu zwierząt wymienionych w § 1 z jednego obwodu do drugiego, odbywać się może tylko na podstawie pozwolenia na przewóz wydanego przez Komendę obwodu, z obrębu której zwierzęta mają być wyprowadzone.

W podaniu o pozwolenie na przewóz musi być podany cel wywozu, miejsce przeznaczenia, ilość i rodzaj zwierząt, które mają być wywiezione, oraz gmina, z której mają być wyprowadzone.

§ 3.

Zaopatrywanie wizą dokumentu, zezwalającego na przewóz.

Wywóz można na podstawie uzyskanego zezwolenia uskutecznić dopiero po zgłoszeniu w Komendzie miejsca wywozu. Komenda potwierdza zgłoszenie na dokumencie, zezwalającym na przewóz, podając datę wypędu i ilość wypędzonych zwierząt.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendy obwodowe w myśl art II. § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 19. sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30, grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Oprócz kary można na podstawie § 1 punkt 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8. września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp., orzec konfiskatę tych zwierząt, które stanowią przedmiot dochodzenia karnego i są własnością ukaranego.

§ 5.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Istniejące przepisy dotyczące obrotu handlowego rolniczemi zwierzętami domowemi znosi się. Licencye i pozwolenia, wydane na podstawie zniesionych przepisów, nie mają skutku prawnego.

Przepisy weterynaryjno-policyjne nie doznają przez niniejsze rozporządzenie żadnej zmiany.

§ 6.

Wejście w życie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

367.

Karty tożsamości osoby i paszporty do podróży.

I.

Rozporządzenie ogłoszone w dzienniku urzędowym z dnia 15. października 1916 Nr. 20 punkt 311 zmienia się jak następuje:

1) Karty tożsamości osoby wydaje Komenda obwodowa tylko na podstawie podań pisemnych albo protokołów.

2) Podania o wystawienie karty tożsamości osoby należy wnosić w urzędzie gminnym stałego miejsca zamieszkania.

3) Urząd gminny wypełnia kartę na podstawie odpowiednich dowodów i stwierdza na podaniu lub protokole prawdziwość odnośnych dat.

4) Potwierdzone podanie względnie protokół wraz z wypełnioną kartą tożsamości, jednakże bez liczby i czasu ważności, przedkłada Urząd gminny Komendzie obwodowej, która potwierdza kartę tożsamości osoby i umieszcza na niej liczbę porządkową i czas ważności.

5) Zarządcy względnie wójtowie gmin, którzy wydadzą karty tożsamości wprost do rąk strony narażą się na grzywny do 50 koron.

6) Ważność karty tożsamości wynosi sześć miesięcy.

7) Zwraca się uwagę, iż karta tożsamości osoby służy po myśli §. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 25. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 35 do ułatwienia obowiązku wylegitymowania się, może zatem po za wypadkami, w których posiadanie jej jest wyraźnie przepisane (np. jako legitymacya do jazdy koleją żelazną na obszarze wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa) zastąpiona być innymi wiarygodnymi dokumentami.

II.

1) Paszporty do podróży wydaje się również tylko na podstawie pisemnych podań. Podania należy wnosić w Komendzie obwodowej.

2) Do podania należy dołączyć fotografię wiernie oddającą rysy właściciela. Używane lub przestarzałe fotografie zostaną odrzucone.

3) W podaniu należy przytoczyć: imię i nazwisko, zawód, przynależność państwową, religię, miejsce zamieszkania, miejsce pracy lub zatrudnienia, następnie rysopis właściciela a mianowicie: dzień i rok urodzenia, wzrost, twarz, włosy, oczy, usta, nos, szczególne znamiona i znajomość języków.

Powyższe szczegóły jak też i okoliczność, że

a) starający się o paszport jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i

b) w odnośnej miejscowości stale mieszka, lub

też wykonywa swoje zatrudnienie lub zawód, muszą być przez przynależny urząd gminny na podaniu potwierdzone.

W razie, jeżeli do podania dołączono paszport albo też jeżeli starający się o paszport znany jest osobiście w Komendzie obwodowej i powyższe daty w odpowiedni sposób udowodni, odpada potrzeba przedkładania tego potwierdzenia.

4) W podaniu musi być ściśle określony i uzasadniony cel podróży.

5) Należytość stemplowa od paszportu wynosi 10 K., i musi bez wyjątku być uiszczona.

6) Czas ważności paszportu odpowiada zasadniczo powodowi podróży, nie może jednak przekraczać trzech miesięcy.

7) Jako osoby towarzyszące mogą być dopisane tylko dzieci poniżej 14 lat.

III.

1. Przy wystawianiu poświadczeń na podaniach o papiery legitymacyjne w szczególności, o ile chodzi o stałe miejsce zamieszkania, lub też o stwierdzenie miejsca pracy, lub zatrudnienia odnośnej osoby, ma Urząd gminny postępować z największą sumiennością i ścisłością i wystawiać takie potwierdzenia tylko w niewątpliwych wypadkach. Za prawdziwość odnośnego potwierdzenia są naczelnicy gmin osobiście odpowiedzialni.

2. Podania o wystawienie wszelkich dokumentów legitymacyjnych są wolne od stempla.

3. Dokumenta legitymacyjne, których ważność skończyła się, muszą być przed wystawieniem nowych zwrócone.

IV.

Dokumenta legitymacyjne doręcza się bez wyjątku w drodze przynależnego posterunku c. i k. Żandarmeryi, który ma zaopatrzyć wszystkie dokumenta legitymacyjne w odcisk prawego palca wskazującego (w braku wskazującego palca, w odcisk prawego palca średniego, gdyby zaś ten brakował, lewego palca wskazującego, względnie, w razie braku tegoż, lewego palca średniego) właściciela dokumentu.

368.

Cholera drobiu.

Wobec szerzenia się cholery drobiu w tutejszym okręgu zarządza się, celem powstrzymania i wytępienia tejże co następuje:

Pouczenie. Cholera drobiu jest łatwo przenoszącą się chorobą zaraźliwą, dotykającą drób, z przebiegiem zazwyczaj śmiertelnym. Zaraza ta bywa najczęściej zawlekaną przez świeżo wprowadzony do kurnika chory drób, dalej przez jaja, odchody, krew, trzewia, pióra i t. p., w końcu przez wspólne używanie dróg, pastwisk, potoków i kałuż, ma się rozumieć, o ile przebywał tam wprzód chory drób.

Pierwsze wypadki tej zarazy występują pod formą nagłego padnięcia, w dalszych daje się zauważyć, że pojedyncze sztuki posępnieją, chwieją się, upadają, najeżają upierzenie, opuszczają skrzydła, tracą apetyt, natomiast wzmaga się u nich pragnienie, dalej występują wymioty i cuchnąca biegunka, w końcu sinieją grzebienie i płatki przygardlane, oddech staje się utrudniony i rzężący i następuje wśród objawów śpiączki śmierć. Choroba ta, poza wypadkami nagłej śmierci, trwa jeden do trzech dni.

Zarządzenia. Jak tylko naczelnik gminy dowie się o wybuchu cholery drobiu i choroba ta zostanie stwierdzona, winien bezzwłocznie zarządzić odosobnienie zdrowych sztuk od podejrzanych o zarazę, zapowietrzoną zagrodę zamknąć dla wyprowadzania drobiu, jaj, pierza i t. p., zaś chore i podejrzane sztuki nakazać trzymać pod zamknięciem, przyczem zdrowe stado należy ile możności porozdzielać na drobniejsze stadka i izolować.

O ile zaraza ta dotknie więcej zagród, należy zamknąć całą miejscowość albo tylko pojedyncze ulice, a zarazem zakazać wypuszczania drobiu na ulicę, pastwiska, do potoków, kałuży, jak również zakazać wypuszczania drobiu samopas.

Dla chorych i odosobnionych sztuk podać należy łatwo strawny pokarm, zaś do picia podać 1% roztwór wodny siarkanu miedzi (siny kamień) albo kwasu solnego ewentualnie 2% kwasu salicylowego.

Padły albo zabity chory drób należy w całości zniszczyć, ile możności przez spalenie, odchody, resztki karmy i wszelkie odpadki należy codziennie dokładnie wymiatać i spalić, albo po zlaniu mlekiem wapiennem zakopać.

Desynfekcya kurników i wszelkich ubikacyi, w których jest drób pomieszczony, winna być jak najczęściej przeprowadzana.

Zarazę uznać należy za wygasłą, jeżeli w ciągu 14 dni od ostatniego padnięcia, zabicia lub wyzdrowienia nie zdarzył się żaden więcej wypadek zachorowania, a gruntowne oczyszczenie i desynfekcya ubikacyi służących na pomieszczenie drobiu zostały przeprowadzone.

Przekroczenia będą surowo karane.

369.

Wyrób ługu do prania z popiołu drzewnego.

Spowodowany wypadkami wojennymi brak sody, mydła i ługu, zmusza nas do oszczędzania tych mate-

ryałów. Skuteczny środek do prania w miejsce ługu, mydła i sody, można uzyskać z popiołu drzewnego, który posiada wielką ilość potażu.

W tym celu należy popiół drzewny rozpuścić w gorącej wodzie w stosunku czterech części do jednej części popiołu, przyczem potaż znajdujący się w popiele rozpuszcza się w wodzie. Następnie przepuszcza się ten płyn przez woreczek płócienny, rozciągnięty na ramce drewnianej. Odpływającą czystą ciecz należy dolać do wody przeznaczonej do prania, przez co nadaje się wodzie więcej własności czyszczących.

Można także popiół drzewny dodać wprost do wody przeznaczonej do prania z tem zastrzeżeniem, że popiół jest do białości wypalony, przyczem oprócz rozpuszczającego się potażu także i trwałe części składowe popiołu (podobnie jak piasek do mycia) wskutek mechanicznego działania usuwają brud.

Popiół z węgla kamiennego nie odpowiada temu celowi.

Używanie w ten sposób sporządzonego środka do prania poleca się jak najbardziej rozpowszechnić.

370.

Spożytkowanie skóry przez Polską Centralę Handlową.

Celem dostarczenia skóry zwolnionej z pod zajęcia przedsiębiorstwom przerabiającym skórę, oraz w interesie ludności cywilnej, upoważniono wyłącznie Polską Centralę Handlową w Radomiu do zakupywania po cenie maksymalnej wszystkiej zwolnionej z pod zajęcia skóry wyrabianej w obszarze Gen. Gub. wojskowego, oraz skóry skonfiskowanej, którą uznano za nieprzydatną do użytku wojskowego.

Do tej umowy przystąpił »Główny Komitet ratunkowy w Lublinie«.

Polska Centrala Handlowa utworzy Komisye zakupu, które będą zakupywały skóry za gotówkę po cenie maksymalnej.

Magazyny obwodowe, względnie filie Polskiej Centrali Handlowej sprzedawać będą skóry bezpośrednio, i to wyłącznie przemysłowcom trudniącym się przerabianiem skór z 10% nadwyżką ceny maksymalnej.

Kupujący otrzyma każdym razem rachunek, w którym będą podane osobno rodzaj i ilość skóry, oraz cena kupna.

Obwodowy Komitet ratunkowy zechce zwrócić szczególniejszą uwagę na sprawę zaopatrzenia ludności cywilnej w podeszwy drewniane. O adresach dostawców podeszew drewnianych można dowiedzieć się w c. i k. Komendzie obwodowej. Przedewszystkiem należy jednak uwzględniać krajowe zakłady i o zamówieniu donosić c. i k. Komendzie obwodowej.

Miechów, 22. listopada 1916.

371.

V. A. Nr. 19832.

Rozszerzenie czynności urzędowych Zakładów handlowych niemieckich Izb handlowych na zajęte obszary rosyjskie będące pod zarządem Głównodowodzącego na wschodzie.

Urzędowy Zakład handlowy niemieckich Izb handlowych w Brombergu rozszerzył swoje czynności na zajęte obszary rosyjskie, podlegające Głównodowodzącemu na Wschodzie. Zakłady te będą urządzone w Wilnie, Libawie, Białymstoku i Mitawie, następnie w Suwałkach i jeden główny zakład w Kownie.

Firmy, które chcą nawiązać stosunki handlowe z zajętym obszarem rosyjskim, mają się zwrócić do Głównego zarządu urzędowego zakładu handlowego w Brombergu, Neuer Markt L. 1.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Pożyczka wojenna.

W celu ułatwienia podpisywania V. austro-węg. pożyczki wojennej, otwarto przy c. i k. Komendzie obwodowej w Miechowie osobne biuro.

Kierownikiem biura jest Referent handlowy p. kapitan Swoboda.

Biuro powyższe jest dla każdego przystępnem i udziela najchętniej wskazówek co do istoty pożyczki wojennej i jej znaczne korzyści pod względem oprocentowania i innych udogodnień.

Fa. »Pomona«, Krakowska szkółka drzew, Spółka z ogr. por. w Krakowie przy ul. Warszawskiej l. 75, oferuje drzewa owocowe różnego rodzaju.

Specyalną ofertę można przeglądać w oddziale handlowym c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX

pułkownik.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.

K. u. K. KREISKOMMANDO
in MIECHOW

K. k. Universitätsbibliothek

Krakau

K. u. K. ETAPPEN... MIECHOW -4. XII. 16